

Ανοιχτή επιστολή

Αγαπητέ συνάδελφε /-ισσα

Στην εποχή της “τηλεοπτικής μοναξιάς” και της “γυάλινης κουλτούρας” εμείς, το σωματείο σου, επιμένουμε να σου απευθυνόμαστε όσο μπορούμε πιο αυθεντικά, χωρίς διαμεσολαβήσεις και παραμορφωτικά φίλτρα.

Απέναντί μας η κόλαση άνοιξε τις πύλες της για το ασφαλιστικό, για μια δουλειά από τα σπάργανα ως τα σάβανα, με λιγότερα (μείωση συντάξεων), αργότερα (αύξηση ορίων ηλικίας), χειρότερα (υποβάθμιση της πρόνοιας).

Σε όλη την Ευρώπη η νέα ιερή σύμμαχία των νεοφιλελεύθερων ετοιμάζει έναν Καιάδα για παλιούς και νέους εργαζόμενους. Οφείλουμε τώρα να αντιδράσουμε, ενώνοντας όλους τους συναδέλφους στις ΕΛΜΕ και στις επιτροπές αγώνα, κόντρα στις επιτροπές σοφών, κρατώντας στο χέρι την ανάγκη και το λογισμό.

Ξεκινάμε λοιπόν πάλι! Μετά τις υστερήσεις σε προσωπικό, τις καθυστερήσεις των βιβλίων, την αναβολή της ΠΔΣ, τις κατατομήσεις διευθυντών προς δόξαν των «ημετέρων», την αβεβαιότητα καθηγητών τεχνικών ειδικοτήτων, ξεκινάμε με την αγωνία του οδοιπόρου και τη βεβαιότητα του δάσκαλου.

Όταν η χρηματοδότηση της παιδείας **μειώνεται**, αυτό σε αφορά.

Όταν ο μισθός μας **φτάνει μόνο για ένα 15ήμερο**, τότε η δεύτερη δουλειά γίνεται θάνατος και η σιωπή είναι συνενοχή στην κυρίαρχη πολιτική.

Όταν οι έχοντες πλουτίζουν και οι φτωχοί φτωχαίνουν όλο και πιο πολύ, τότε ο εκπαιδευτικός ανησυχεί.

Όταν σχεδιάζουν να περιορίσουν τις δαπάνες του κράτους για την κοινωνική ασφάλιση και να ενισχύσουν τις ασφαλιστικές εταιρείες και το χρηματιστηριακό τζόγο, εμείς οφείλουμε να αντισταθούμε.

Όταν η επιμόρφωση ανατίθεται στους εμπόρους και τους χορηγούς, τότε ο ορίζοντας στενεύει και ο πνευματικός θάνατος παραμονεύει.

Όταν ζητάμε να διασφαλιστεί το εργασιακό καθεστώς των συναδέλφων της ΤΕΕ και ο Υπουργός Παιδείας δεν δίνει καμία απάντηση, τότε οφείλουμε όλοι μαζί να συνεχίσουμε τον αγώνα.

Όταν διευρύνονται οι ανισότητες στη μόρφωση και εξωθούνται τα παιδιά από τα φτωχά λαϊκά στρώματα στην ευέλικτη κατάρτιση, τότε οι δάσκαλοι εξανίστανται.

Γιατί, αν δεν ανατραπεί αυτή η οικονομική πολιτική, θα «σφίξεις πάλι το ζωνάρι».

Γιατί, αν ηττηθούν οι φίλοι, θα γευτείς την πίκρα της ήττας.

Γιατί η συνείδησή μας γράφει αυτό που διδάσκουμε στις τάξεις μας: **«όλοι για έναν, ένας για το σύνολο»!** Ακριβώς όπως μας διδάσκει η ιστορία, οι δημοκρατικές παραδόσεις μας, οι πρόσφατοι αγώνες μας.

Πίσω μας έχουμε μικρούς και μεγάλους αγώνες, βαριές παρακαταθήκες: Αυτούς που κατοχύρωσαν το ανθρώπινο διδακτικό ωράριο, τη μονιμότητα, την ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη, την οργανικότητα, το αμετάθετο, τη μοριοδότηση των μεταθέσεων, την παιδαγωγική ελευθερία, που επέβαλαν μαζικούς διορισμούς και υπεράσπισαν τη δημόσια εκπαίδευση. Αγώνες που εμπόδισαν ως τώρα το νεοφιλελεύθερο πρόταγμα να γίνει καθεστώς.

Σκέψου: **Το τοπίο στη δημόσια εκπαίδευση θα ήταν πιο γκρίζο, αν δεν υψώναμε το ανάστημά μας.**

Σκέψου πως **χαμένος είναι μόνο ο αγώνας που δε δόθηκε.**

Συνάδελφε, /-ισσα,

Οι κυρίαρχοι κύκλοι υπολογίζουν σοβαρά την αποχή, την αντοχή και τη δράση σου.

Δίδαξε με το παράδειγμά σου. Μη τους δίνεις πίστωση και λευκή επιταγή.

Τα σωματεία μας είναι εδώ και έχουν προβλήματα. Βοήθησέ τα με την υπόδειξη, τη συμβολή, την ενεργή παρουσία σου.

Τίποτα δε σου χαρίστηκε. Όλα κερδήθηκαν με κόπο.

Η παραίτηση ενισχύει την κυβέρνηση. Η οπισθοχώρηση τις αντιδραστικές αλλαγές. Βάδισε μαζί μας.

Συνάδελφε /- ισσα,

Τα μάτια των παιδιών είναι στραμμένα πάνω σου όταν μπαίνεις στην τάξη.

Γνωρίζουν ότι διδάσκεις ακόμη και με το καθημερινό σου παράδειγμα.

Γι' αυτό αφουγκράσου τις αγωνίες των παιδιών, ιδιαίτερα αυτές των πίσω θρανίων.

Δέξου απλόχερα τις αμφισβητήσεις. Τη

θλίψη και τη μελαγχολία τους, που γεννά συστηματικά ένα σχολείο που αποκλείει όλο και περισσότερα παιδιά.

«**Εκ των κάτω το φως**» υποστήριζε ο μεγάλος παιδαγωγός Δ. Γληνός.

Μαζί, λοιπόν, με τους μαθητές μας, μαζί με τους γονείς και την εργαζόμενη κοινωνική πλειοψηφία, ξανά και ξανά ενάντια στην υποβάθμιση, στην απαξίωση, στην υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης.

Όχι ως υπάλληλοι, αλλά ως **δάσκαλοι πραγματικοί!**

Με γνώση, με ενότητα, με αυτοπεποίθηση! Ακριβώς όπως κάνουν οι συνάδελφοί μας στη Γαλλία!

Το παιδαγωγικό, εκπαιδευτικό και αγωνιστικό ποίημα δεν ειπώθηκε ακόμα!

Στείλτε το μήνυμα στην εξουσία:

«Μην καρτεράτε να λυγίσουμε»!

Απεργούμε και διεκδικούμε :

- Άμεση αύξηση των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ τουλάχιστον
- Ουσιαστικές αυξήσεις στους βασικούς μισθούς μας, με αφετηρία τα 1.400 ευρώ συνολικές καθαρές αποδοχές στο νεοδιόριστο. Διπλασιασμό της ωριαίας αποζημίωσης και σύνδεσή της με τις συνολικές αποδοχές των εκπαιδευτικών. Άμεση καταβολή του επιδόματος των 176 ευρώ και του συνόλου των αναδρομικών. Άμεση καταβολή όλων των δεδουλευμένων.
- Δημόσια 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν Εκπαίδευση με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο. Υλοποίηση της πρότασης της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Κατάργηση του Ν. 3475/06 για την τεχνική εκπαίδευση και εφαρμογή της μεταβατικής πρότασης της ΟΛΜΕ για τομείς, ειδικότητες στα ΕΠΑΛ κ.λπ. Μεταλυκειακό Έτος Ειδίκευσης. Καμιά κατάργηση σχολικής μονάδας, διασφάλιση της μόνιμης εργασίας όλων των εκπαιδευτικών. Ενσωμάτωση των σχολών άλλων Υπουργείων στο ΥΠΕΠΘ.
- Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, χωρίς όριο ηλικίας. Κατάργηση του ισχύοντος αντισφαλιστικού - αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου και επιστροφή όλων των οφειλόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία. Πάγωμα των δυσμενών αλλαγών του ν. 3029/02, που μειώνουν σταδιακά τις συντάξεις από 1/1/2008. Ακύρωση των νέων αντισφαλιστικών ρυθμίσεων που προωθεί η κυβέρνηση.
- Καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.
- Κατάργηση των Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών. Όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

**ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 26 ΝΟΕΜΒΡΗ 2007
ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ
ΑΘΗΝΑ : ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ 12 το μεσημέρι**

ΟΛΜΕ